

[Bernhard Baunsgaard]

digheder, at de skal møde op med visum og gyldigt pas. Er det ikke at sige: vi vil overhovedet ikke have med jer at gøre?

Europa-Parlamentet konkluderer, at dermed har man i praksis sat asylretten ud af kraft. Europa-Parlamentet henviser til de flagrante krænkelse af menneskerettighederne og folkeretten, der begås af grænsemyndighederne – og så kommer de steder, hvor det er særlig galt – som navnlig sker i lufthavnene i Amsterdam, Frankfurt, København og London. Derfra sender man med magt asylsøgere i voksende tal tilbage til deres tidligere transitlande eller sågar til de lande, de har måttet flygte fra. Vi har haft eksempler fremme i dag.

Et punkt, som Danmark dog ikke i særlig grad berøres af: der henvises til etableringen af fængselsceller for asylsøgere uden indrejsetilladelse i Schiphol- og Zaventem-lufthavnene. Nej, men vi har jo eksempel på en asylsøger, der på 10. måned er holdt i varetægtsfængsel.

Der henvises til stadig mere omfattende retsforfølgelser i nogle EF-medlemsstater af asylsøgere, for hvem det er lykkedes at flygte ved hjælp af forfalskede dokumenter, for dokumentfalsk. Ja, det var jo noget, som vi også brugte i 1930'erne, hvor det mest berygtede tilfælde vel er, dengang Østre Landsret udviste en kommunist, der var kommet ind i Danmark på et forfalsket pas, til trods for at han prøvede at gøre situationen klar: »Hvis I udviser mig til Hitler, så er det til henrettelse«, og det gjorde man så.

Der henvises til, at nogle EF-medlemsstater ved at pålægge luftfartsselskaber at bære omkostningerne i forbindelse med tilbagerejsen og idømme dem bøder, tvinger dem til i de lande, hvor de fleste asylsøgere kommer fra, at lade deres ofte lokale jordpersonale kontrollere pas-senes og visaernes ægthed før check-in. Det er det, der betegnes, at staten overlader de pligter, den har, til private foretagender. Det er måske også et led i regeringens privatisering?

Der henvises til visse medlemsstaters menneskeuærdige behandling af asylsøgere i opsamlingslejre. Det gælder heldigvis ikke Danmark, men vi var vist meget nær på det en overgang.

Så opfordrer Europa-Parlamentet medlemsstaterne til at undlade sådanne handlinger, som forværrer den faktiske og juridiske situation for potentielle asylsøgere og asylsøgere, der allerede befinder sig i landet, og forventer, at

man navnlig ikke overdrager opgaver, der påhviler dem i kraft af deres højhedsrettigheder, til transportvirksomheder som f.eks. luftfartsselskaber.

Når man har bedt om at få en drøftelse – og jeg synes, det er på tide, man får det – kan det så siges bedre end det, Europa-Parlamentet vedtog? Jeg synes det ikke. Det er uværdigt for Danmark, det, vi gør her.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Jeg vil først takke fru Birgith Mogensen, fordi jeg fik lov at komme før hende i talerrækken.

Dernæst vil jeg sige, at jeg synes, det er en vældig god dagsorden, hr. Ole Espersen er kommet med. Den udtrykker næsten præcis noget af det, som Kristeligt Folkeparti også gav udtryk for i den første debat, vi havde om flygtninge, nemlig at vi selvfølgelig i Danmark skal gøre vores del, men at det er uhyre vigtigt, at vi går ind i et samarbejde og styrker dette samarbejde, altså både i Norden, i EF og i FN. Hvis ikke vi sammen virkelig kan få gjort en indsats, vil det, vi gør her, være en dråbe i havet. Det skal vi selvfølgelig også gøre herhjemme, men det er uhyre vigtigt, at vi kan presse på i de rigtige sammenhænge.

Det gælder bl.a. også det, jeg nævnte med, at man kunne hjælpe flygtninge noget mere i de nabolande, hvor der bor mange flygtninge, dvs. lande som Pakistan og Afrika. Måske kunne vi også gøre meget mere i Tyrkiet. Der blev nævnt af andre noget om, hvor svært det er at komme ind. Vi kunne måske, hvis vi havde viljen til det – og det koster selvfølgelig nogle penge – være med til, at vi i langt højere grad hjalp flygtninge så nær ved deres område som overhovedet muligt.

Det er klart, at der altid vil være nogen, som vi kan tage os af, og nogen, som vi kan hjælpe. Men det er en illusion at tro, at vi kan klare disse problemer, uden at vi samtidig også får en holdningsændring i befolkningen til problemet flygtninge. Hvis vi ikke gør alt, hvad vi kan, for at integrere og for at skabe positivitet omkring det, vil det ikke lykkes. Vi ved jo fra steder, hvor man virkelig har gjort en indsats, hvor man har forberedt de flygtninge, der skulle komme til en by eller et sted, og hvor der har været nogen til at modtage dem og føre dem ind i forskellige sammenhænge, at dér har der ingen problemer været, hvorimod det andre